

MÁJOVÉ VYDÁNÍ

10,-

*Cena časopisu

Edisonka

Školní časopis

KVĚTNOVÉ
UDÁLOSTI

KVĚTOMLUVA

ROZLOUČENÍ
S DEVÁČKY

Milí čtenáři,

májové vydání časopisu *Edisonka* je tu! A s ním mnoho nového a zajímavého. Redaktoři našeho časopisu, který se opět umístil v soutěži Školní časopis roku 2013, a tím se dostal do republikového kola do Brna, vám přináší informace o Májí jako takovém, ale také třeba o důležitých historických událostech, které se právě v květnu konaly. Další články pak pomohou chlapcům i dívkám, jak nejlépe vyjádřit náklonost k jejich vyvolenému. Zároveň jsme nezapomněli ani na hrátky, vtipy a vybarvovačky, které pro časopis nakreslila Tereza Koppová z 8. C.

Bohužel i letos naše redakční řady opustí dvě žačky. Na rozloučenou zavzpomínaly na staré dobré časy na ZŠ Edisonova a sepsaly pár stránek, kterými se loučí s redakcí. Holky samozřejmě přispěly do květnového vydání i jinými články, ovšem konec devítky pro ně je jistou srdeční záležitostí. Tímto bychom oběma děvčatům, Kátě Müllerové z 9. B i Zuzce Fofoňkové z 9. C, velmi rádi poděkovali za jejich přízeň časopisu a jejich radostný a nadšený přístup, který často obveseloval celou redakci.

Přejeme vám pěkné čtení a krásný, nejen první, máj.

Vaše redakce

Časopis roku 2013

1. Místo -> Titulka

2. Místo -> nejlepší časopis Ústeckého kraje

Členové redakce:

Müllerová Kateřina (9. B) (-kamu-)
Fofoňková Zuzana (9. C) (-fofo-)
Fabiánová Michaela (8. C) (-gustav-)
Kirová Silvia (8. C) (-siki-)
Koppová Tereza (8. C) (-teko-)
Lejčková Nikola (8. C) (-leni-)
Šťastná Aneta (8. C) (-stan-)
Fišerová Adéla (7. A) (-adfi-)
Háša Martin (7. A) (-hasma-)
Hübllová Nikola (7. A) (-huni-)

Schiller Pavel (7. A) (-schpa-)
Lukešová Barbora (7. C) (-balu-)

Obálka:

Pavel Demjan

Korekce:

Zuzana Eliášová (-zuzel-)
Pavel Demjan (-demy-)

Tradice aneb budme mravní i na 1. Máje

Máj je lásky čas. Kdo tohle nikdy neslyšel? Správně, každý z nás to slyšel a ne jednou, ale málo kdo ví, proč se to říká, co to nese za poslání a jaké další významy první máj s sebou přináší. Když se zhloubáte do tohoto článku, zjistíte nejen fakta o máji, ale i drby a nepříjemná zjištění o velmi tvrdých mravech za časů našich předků v 19. století nebo o zneužívání této příležitosti k odhalení dlouho skrývané velké lásky.

První máj, lásky čas.

Polibek pod rozkvetlou lípou nebo třešní, kdo tento zvyk nezná? Ale uvědomujete si, chlapi nebo děvčata, že když políbíte někoho pod krásným rozkvetlým stromčkem, zavazujete se k něčemu většímu, než si myslíte? V minulosti, kterou nikdo dnes žijící nepoznal, bylo velmi zahanbující se líbat na veřejnosti s osobou, která nebyla ani vaším zákonitým partnerem či snoubencem nebo snoubenkou. Výjimky se samozřejmě dělaly u těch párů, kdy muž projevil výraznou náruživost ke sňatku s jeho dámou. Co si budeme povídat, i tyto mravy časem povolily, ale nezapomínejme na krásnou symboliku polibku a samozřejmě na vliv přírodní energie, kterou vydává rozkvetlý strom, který nejenže zaručuje, že dívka nezchradne do dalšího roku, ale i její úspěšné mateřství.

Chodničky lásky

Švarný chlapec ráno vyskočí z vyhřáté postýlky a běží s pytle plným písku k domu své milé. Písku?! Proč ne. Také mohl vzít pytel s vápnem a nebojte se, neměl v plánu postavit své milé baráček. Pokud vám nepříjde písek nebo vápno dost romantické, můžete klidně do pytle nabrat piliny, otruby nebo kukuřičné šustí. Když chlapec doběhne ke své milé, začne od jejího prahu vysypávat cestičku, která vede do ráje, tedy k onomu chlapci do chaloupky.

K. J. ERBEN
NA ROZLOUČENÍ, MĚ
POTĚŠENÍ, POSTAVÍM POD
OKNY MÁJ!
ABY VĚDĚLI FALEŠNÍ
LIDÉ, ŽE JSEM JÁ
CHODÍVAL K VÁM.

Pak taky chlapec může svoji nabídku prohloubit a přihodit k domu další lásky vyznání, a to malou ručně vyrobenou májku, co dává jasně najevo „Sorry, kámo, ale ta je moje.“ Tito odvážní chlapci se také snažili šokovat a mnohdy svou lásku nikdy nevyjádřili dřív, nežli právě na prvního máje, čímž taky chtěli dát jasně najevo všem lidem, kdo po nocích chodí kolem jejich obydlí a kam. Tento krásný zvyk se podle všech informací, co jsem objevila, už moc nedodržuje. Sami si představte třeba Rytmuse, jak svou lásku Daře Rolins vyjadřuje takto.

Májka

Když jsem sháněla informace a podklady, vyběhla na mě všude láska, ale pro vás, kteří tu lásku tak nebaští jako lidé kolem, tak vás mohu potěšit, jelikož tato tradice souvisí s duchy, mužností, výdrží a tvrdou pílí. V den 30. dubna se sešli všichni mladí a obvykle nezadaní chlapci a vypravili se společně do lesa. Nemějte strach, sice to začíná jako horor, ale chlapci míří do lesa jen proto, že potřebují uříznout ten nejvyšší strom - převážně smrk, jedle nebo borovice. Kdyby náhodou přišli pozdě do lesa a muži z vedlejší vesnice by jim vzali ten nejvyšší strom, tak také mohli udělat to, že posekali několik menších a ty na sebe nastavili, aby mohli konkurovat svým protivníkům s tím nejvyšším.

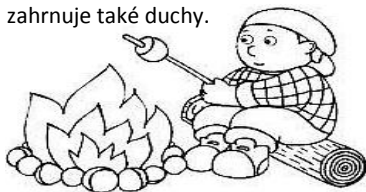

Upozorňuji, že bez lepidla, tavicí pistole či samolepící pásky. Když stromu uřezali přebytečné větvičky, což byly všechny až na vrchol koruny, začali horní část kmene zdobit věnci, šátky, květinami, fáborky nebo pentlemi. Zruční to chlapci. Před setměním májka už stála buď na náměstí, nebo v parku (veřejné a navštěvované místo všemi) a chlapci si u májky ustlaly, jak se říká, „pod širákem“, aby mohli svou pracně vyrobenou májku uhlídat před zloději, tedy před přespolními chlapci. Samozřejmě se chlapci, kteří nás provázejí tradicí májky, rozdělili na dvě skupiny. Jedna držela hlídku, která mnohdy byla podpořena dary od místního vinaře, a druhá létala po okolních vesnicích a snažila se ukradnout májku. Ráno mohli vítězní chlapci obejít vesnice a zazvonit u mladých nezadaných dívek, které měly pro vítěze připraveny drobné dárečky. Potom se všichni začali připravovat na MAJÁLÉS.

Majáles

Majáles nebo Kytka anebo Věneček se vždy koná hned po velmi napínavém souboji mezi vesnicemi. Tato tradice je už od nepaměti v rukou mladých a to znamená, že hlavní slovo zde mají studenti. Do tradičního vesnického majálesu se zapojují dívky, které dopoledne obcházejí vesnici s dřevěným talířkem, na kterém je postaven malý stromeček, a chodí od domu k domu, kde vybírají peníze na plánovaný Majáles. Z těch peněz se samozřejmě platí občerstvení, kapela a prostory. Zajisté předpokládám, že v roce 1422 to fungovalo podobně, ale spíše to bylo tak, že pekař dal chleba, vinař víno, hospodský hospodu a kapelník kapelu. Když dívky vybraly dostatek peněz či darů, připravily vše k oslavě, což zahrnovalo i zelený věnec.

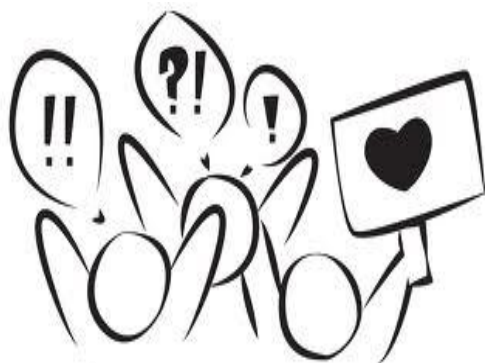
Ted' vás může napadnout otázka, proč to všechno dělají. Pro dárky? NE. Pro dary od vinaře? MOŽNÁ. Hrdost? ASI. Pro seznámení s dívkou? TAKY, ale jaký je ten hlavní důvod? Duchové! Možná vás tento důvod překvapil, ale berme to tak, že v době, kdy se tento zvyk dostal do našich dějin, psal se rok 1422. To vysvětluje, proč tato tradice zahrnuje také duchy.

Naši předci byli pohané a to znamená i víru v různé nadpřirozeno. Ted' se zaměříme na jedno konkrétní, a to je duch úrody. Májka měla ducha nalákat do vesnice a tak zajistit bohatou úrodu, s trochou nadsázky to můžeme spojit s tradicí polibek pod rozkvetlým stromem, kdy žena má být plodná.

Zelený věnec dívky položily před hospodu a nechaly ho tam ležet, než na Majáles dorazili švarní hoši, ti ho jako velcí gentlemani zavěsili nad vstup do hospody. Hned po tom začalo veselí a namlouvání, protože jak jistě víme, první máj je lásky čas a nese s sebou mnoho požehnání. Dnešní Majáles se stále týká studentů, kteří si ho posledních pár let užívají mnohem více nežli dřív. Pointa Majálesu je zachovaná, ale zmodernizovaná. Studenti mezi sebou soutěží v různých dovednostech, to bych pojila s kradením májky, jelikož si zde můžou opět dokázat, kdo je pro dnešek králem nebo královnou.

Když jsem u toho krále a královný, věděli jste, že i my, Česká republika máme na plesech v tomto případě Majálesu svou královnou a krále? Přesně tak, každý Majáles má svého panovníka, který má výhody pro tento den. Jednou se dokonce králem Majálesu stal známý spisovatel Allen Ginsberg (1965). Majáles také využívají studenti k vyjádření svého názoru na politiku a politici ho zase využívají na prosazení jejich slibů.

Mravní slovo nakonec

Shrnula bych to tak, že první máj s sebou přináší mnoho zajímavých věcí i nečekaných, jako třeba mravnost polibku, odhalení, pohanství a monarchii pro jeden den. Já sama jsem si prozatím zažila jen stavění májky a majáles v té starší, trošku upravené, podobě. Tato tradice se mi velmi vryla do paměti a každoročně se těším na to, jak budu okukovat průběh prvního máje u nás na vesnici v Modlanech.

-fofo-

Hrátky s písmeny

Maruška malovala malou modrou
maminčinu macešku.

Malá Markétka mávala moderátorovi Martinovi.
Místo měla mezi moly manekýnů. Majitel Martin
moderoval městský maraton. Moderování miluje.
Moderátor má momentálně možnost moderovat
módu. Moderuje módu mladých. Mladí manekýni a
manekýnky milují modeling.

Atomový agregát
akceleroval abnormální
akci. Ale Alan alarmoval
armádu. Apolitická
asociace armády ale atak
anulovala.

Abstinent Adam absolvoval alkoholickou
akademii.

Jarmila jela jednat jako jediná Japonka.
Japonka Jarmila jednala jako jistá
jednička.

Jana Jirásková jednou jedla
jedovatý jogurt.

Jirka jedl jitrnice. Jitrnice jsou
jednoznačně jedlé.

JUDr. Jaroslav Jasný jel jojovat.

Mám magického manžela. Manžel miluje
malovat maliny. Maliny mou milost mraví.
Mraví mou matku. Matka mývá mocnou
masku. Maska mývá magickou moc. Moc
měla morální magii. Magie mývá milé
myšlenky. Myšlenky mývají modelky.

Modelky mají modří místo make-upu. Make-
up má moc malérů. Maléry malátně modelují
mariuhanu. Mariuhana manipuluje mejdany.
Mejdany miluje můj milenec. Milenec miluje
míchat margarity místo mých mandarinek.
Mandarinky můžou mívat mrazíka. Mrazík
mývá modré mozoly. Mozoly má můj manžel
Martin mockrát. Musím mu mozoly matlat
mastí.

KŘÍŽEMKRÁŽEMSVĚTEMÁJE

Už jste určitě někdy slyšeli, co je to Máj, ale většina z vás určitě neví, jak Máj vznikl a jak se slaví v jiných zemích. Proto jsem si vybral devět částí Země: Amerika, Brazílie, Asie, Francie, Británie, Rusko, Německo, Slovensko a Řím. Bohužel ale ve většině z nich ani neví, co to 1. Máj je, takže jsem nakonec napsal jen o Británii, Německu (Germánii) a Římu. Takže jestli se chcete dozvědět více o minulosti Máje, rozhodně si přečtete tenhle článek.

O tom jak vznikl 1. Máj moc nevíme, ale co víme je, že se začal slavit v starověkém Římě. Svátku se tam říkalo Floralia, protože byl zasvěcen bohyni jara a plodnosti Flóře. Poté se rozšířil až do Británie, kde se mu říká Beltanie. Vždy v předvečer tohoto svátku uhasili všechna světla a v noci je zas rozsvěceli.

V Británii tento svátek znamená rituál očisty, zatímco v Římě znamená uctívání bohyně Flóry.

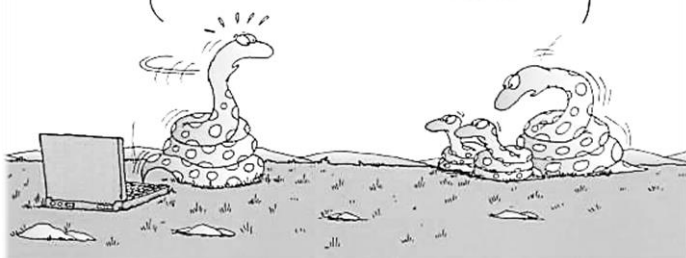
Dále se rozšířil do Germánie, kde se nazývá „Walpuržiny noci“, při tomto svátku se uctívá bohyně Walpurgis při tomto svátku se na jednu noc uvolňovala pravidla a mravy. Dále se rozšířil i k nám do Česka.

Škoda, že mé pátrání po zvycích prvního máje ve světě nebylo úspěšnější, ale i tak jsme se alespoň dozvěděli, jak to měli Římané, Germáni a Angličané. Můžete se inspirovat, nebo zůstat u starých dobrých českých zvyků. A jaké jsou? Čtete dál v našem májovém speciálu!

Hej, windows zase zamrzl

Běžte děti a pomozte tatínkovi zmáchnout Ctrl-Alt-Del

? NEMÁTE SE DOMA NA CO KOUKAT?

Film není až tak dlouhý, dá se vydržet. Ale není moc zábavný, spíše je o pomstě a spravedlnosti. Někteří z vás by film asi ani nepochopili. Film byl takový smutný, pro někoho nezajímavý. Určitě bych doporučila se na něj podívat, abyste viděli, jaký je rozdíl mezi Májem a třeba Princeznou ze mlejna ☺. Mně se film líbil, akorát bych se na něj tedy nemohla pořád koukat. Člověk se u něj jen mračí a je mu z něj krapet smutno. Každý z nás má jiný výběr na film, lidé, kteří jsou věčně šťastní, veselí, by se tento film nelíbil a naopak ti, co jsou náladoví, neustále zamyšlení, by se určitě líbil. Mrkněte se sami a uvidíte. Nebo si k tomu přečtete i toho Máchu a spláchnete tím i povinnou četbu ☺. Přeji pěkné koukání a čtení!

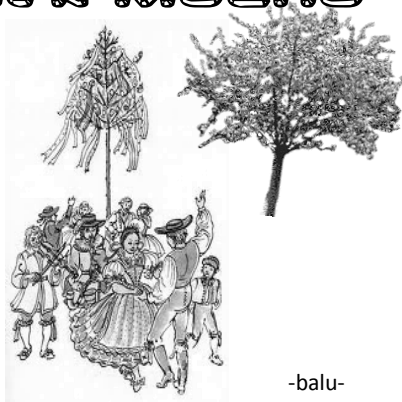
Určitě se spousta z vás doma nudí nebo se nemáte na co koukat, třeba na nějaký film. Proto jsem se rozhodla, že se podívám na film a řeknu vám, jestli by vás zajímal a bavil. Jelikož naše téma časopisu je MÁJ, vybrala jsem si film, překvapivě s názvem Máj. Začátek filmu nebyl tolik slavný, jak jsem si myslela, nechápala jsem děj, protože ve filmu málokdy mluví, a protože jsem dosud nečetla knižní předlohu básně Máj od Karla Hynka Máchy, byla jsem trochu zmatená. Ale tak od čtvrtky začal dávat smysl. Film je pro děti starší dvanácti let, protože mladší děti by nemusely pochopit děj, i na mě to bylo dost náročné a značně spisovné.

MÁJ - Karel Hynek Mácha

*Byl pozdní večer - první máj -
večerní máj - byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
květoucí strom lhal lásky žef,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.
Jezero hladké v křovích stinných
zvučelo temně tajný boř,
břeh je objímal kol a kol;
a slunce jasná světů jiných
bloudila blankytnými pásky,*

*planoucí tam co slzy lásky.
I světy jich v oblohu skypoucí
co ve chrám věčné lásky vzešly;
až se - milostí k sobě vroucí
změnivše se v jiskry hasnoucí -
bloudící co milenci sešly.
Ouplně lůny krásná tvář -
tak bledě jasná, jasně bledá,
jak milence milénka hledá -
ve růžovou vzplanula zář;
na vodách obrazy své zřela
a sama k sobě láskou mřela. ...*

-balu-

Konrád Henlein se 1. 5. 1939 stal místodržícím v Sudetech (pohraniční území, které si nárokovalo Německo). V roce 1933 byly 2. 5. v Německu likvidovány odbory. Úřadovny odborů obsadily oddíly SS (Schutzstaffel – „ochranný oddíl“) a SA (Stabschwache – „štábní stráž“). Německá armáda 3. 5. 1940 dokončila okupaci jižního Norska, o rok později požádal vůdce iráckého povstání o pomoc Hitlera. 4. 5. 1942 začala čtyřdenní bitva v Korálovém moři.

Květnové Události OKOLO 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Máj je lásky čas. Tuhle větu známe snad všichni, ale rozhodně se tou větou všichni neřídili během 2. světové války. A ano, uhodli jste, právě tento článek bude o několika událostech z května za 2. světové války. Doufám, že Vás to bude bavit stejně jako mě a můžeme jít rovnou na to.

V Londýně 5. 5. 1940 byla vytvořena norská exilová vláda (skupina lidí, která jedná jako vláda určité země, ačkoli svoji činnost musí vykonávat jinde). N. Chamberlein odstoupil 7. 5. 1940 a na jeho místo se dostal W. Churchill. Timošenko byl 8. 5. 1940 jmenován „nejvyšším Sovětem“ komisařem obrany SSSR.

9. 5. 1945 vstoupila do Prahy Rudá armáda (SSSR). Adolf Hitler si 10. 5. 1943 sám prodloužil zmocňovací zákon z roku 1933. První hromadné vyhlazení Židů v Osvětimi za pomoci plynu se uskutečnilo 12. 5. 1942, při kterém přišlo o život 1 500 lidí. Zbylé jednotky Osy 13. 5. 1943 kapitulovaly v Tunisku.

14. 5. 1941 zatkla pařížská policie 1 000 Židů a předala je nacistům. Veškerá německá divadla byla 15. 5. 1934 dána pod vedení a dohled říšského ministerstva propagandy. Čs. – sovětská spojenecká smlouva o vzájemné pomoci byla podepsána dne 16. 5. 1935.

O 10 let později (1945) se do Prahy vrátil prezident Edvard Beneš. 19. 5. 1935 se v ČSR konaly volby do Národního shromáždění, po kterých se stala nejsilnější stranou Sudetoněmecká strana Konráda Henleina. V Praze 21. 5. 1946 byl k smrti odsouzen K. H. Frank (prvorepublikový politik, člen SdP, aktivní nacist). A. Hitler 30. 5. 1938 podepsal podrobné směrnice k útoku na Československo.

-kamu-

Černá ☹ - Bílá ☺

V tomhle přeslazeném čísle si to tu radši osolíme černou a bílou. Tentokrát to bude chladný soubouj na pěsti, ve kterém se dostane i na slzy a krev. Protože se nám blíží „líbací den“, neboli první Máj, proto jsem vybrala dvě místa, pod kterými by holky chtěly být políbeny. Tak kluci, kde se vám líbá líp? Nad krásně rozkvetlým stromem, nebo pod zlatou větvičkou jmelí?

Když někdo vyhraje, někdo musí zákonitě prohrát. Tentokrát to bylo jmelí, které dosáhlo 17 hlasů. Proto se dostalo na černou listinu. ☹

Názory na něj byly:

- Prototože to je o Vánocích.
- Ale je hezčí než třešeň.

V tomhle souboji vyhrála třešeň s 31 hlasy. Proto se dostala na bílou listinu, kam patří. ☺

Názory na něj byly:

- Že to je romantický.
- Hezky voní.
- Protože mám rád třešně.
- Abych neuschla.
- Ovoce je romantický.

P. uč. JUST Říká: „Jediné místo, kde bych chtěl políbit holku, je ve Francii. To místo je Sacre Coeur.“

Můj názor: „Já bych dala hlas třešni, protože je strašně romantický, když kluk líbá holku pod rozkvetlou třešní a mezitím jí padají narůžovělé listy do vlasů.“

Víte, že:

V Anglii věří, že polibek pod zavěšeným jmelím přinese zamilovaným štěstí a lásku.

Víte, že:

Polibek na prvního máje pod rozkvetlou třešní nebo jiným kvetoucím stromem prý ženám slibuje krásu, zdraví, plodnost a lásku.

Černá ☹

-

Bílá ☺

Ted' si sedneme na sedačku, spustíme herní konzole a jdeme hrát. No tak kluci, co je podle vás lepší? Nintendo a nebo x-box 360 ? Na čem hrajete ty vaše střílečky?

Na černou listinu se dostalo nintendo, nedostalo totiž žádný hlas. Xbox ho totálně převálcoval. ☹ Snad příště se dostane na výherní listinu. ☺
K nintendu se nikdo nevyjadřoval, proto tu nejsou vypsaný žádné názory.

A máme tu vítěze s 29 hlasy. Xbox se dostal na bílou listinu a může se projít po koberci slávy. ☺

Názory na něj byly:

- Protože ho mám doma.
- Je na něm víc her.
- Má lepší hry.
- Je nejlepší.

Můj názor: „Kdyby nintendo vyhrálo, pro mě by stejně vyhrál x-box, protože ho vlastním a hraju na něm spoustu her. Které hrají většinu mého volného času.“

Víte, že:

Konzole byla vyvinutá ve spolupráci se společnostmi IBM, ATI, Samsung a SiS, která je přímým následníkem konzole Xbox a konkurencí pro PlayStation 3 i Nintendo Wii.

Víte, že:

Nintendo Wii nabízí originální ovládaní her pro Nintendo Wii pomocí Wii Remote ovladače, který má zabudovaný gyroskop ke snímání Vašeho pohybu.

Květomluva

Blíží se první máj, svátek zamilovaných. K tomu patří roztomilý polibek pod rozkvetlým stromem, májky, ale třeba také i dárky. Co dát své drahé polovičce? Květinu! Je to prostý dárek, ale přesto nám toho tolik prozradí.

Každá květina a každá barva nám

řekne něco jiného. Proto kluci pozor! Aby vám vaše slečna neomlátila květinu o hlavu!;)

ANANAS – jsi dokonalá

HYACINT (růžový) – hra

HYACINT (fialový) – odpusť mi

FIALKA – skromnost

KARAFIÁT (žihavý) – odmítnutí

KARAFIÁT (žlutý) – pohrdání

LEVANDULE – nedůvěra

NARCIS – úcta

POMNĚNKA – pravá láska

ALOE – ublížila si mi

IBIŠEK – něžná krása

JIŘINA – faleš

ASTRA - žárlivost

LILIE – čistota

• Růže

Růže bílá plný květ - nevinnost. Jsi božská...

Růže červená - náležím zcela tobě.

Růže jasně červená - jsem velmi blažen tvojí láskou.

Růže oranžová - touha.

Růže rudá - miluji tě.

Růže rudá a bílá - jednota.

Růže rudá a žlutá - blahopřeji.

Růže rudá kytice plný květ - vděk. Vyjádření
díků.

Růže růžová - věř mi. Půvab.

Růže růžová a bílá - vždy tě budu milovat.

Růže stolistá - obdivuji se ti.

Růže žlutá - žárlím na tebe.

• Tulipán

Tulipán rudý – Miluješ nádherně

Tulipán různobarevný – Máš krásné
oči

Tulipán žlutý – máš krásný úsměv

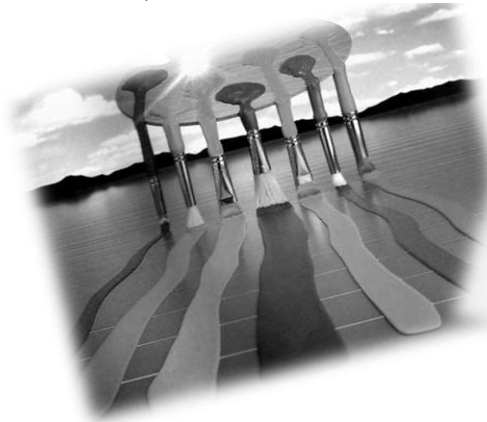
- Barvomluva

Barvy nám zase dokážou prozradit povahu a vlastnosti člověka...

- **Bílá** - nevinnost a čistota srdce, upřímnost
- **Černá** - smutek, moudrost, dobré vycházení s lidmi, tajnůstkářství
- **Červená** - stydlivost, láska, vášeň, síla, sláva, agresivita
- **Fialová** - věrnost, vážnost, rozvážnost, originalita
- **Modrá** - krása a vytrvalost, opatrnost, rozvážnost, nečinnost a lhostejnost...vysoké cíle, pro které však nic neděláš

- **Růžová** - mladost, láska, romantika, zdraví, péče o samu sebe
- **Šedá** - neutralita, opatrnost, kompromis, ochota
- **Tyrkysová** - sebevědomí, fantazie, sympatie
- **Zelená** - naděje, žádost, štedrost, ochota, kreativita
- **Žlutá** - prospěch v lásce, ale i žárlivost a nenávisť, inteligence
- **Oranžová** - teplo, bohatství, hojnost, tvrdohlavost, ctižádostivost, zvědavost

-stan-

Narkolepsie

Blíží se první máj. Lásky plné časy. Ale to bohužel nepotkává všechny. Já mám třeba jiný problém. Téměř při každé schůzce redakce Edisonky jsem načen, že nevnímám a že jsem duchem nepřítomen. A tak jsem se kouknul na net, jestli náhodou netrpím nějakým syndromem. A ejhle, možná mám narkolepsii! Co to je? Čtete dál a uvidíte!...

Něco více o Narkolepsii:

Narkolepsie (Syndrom Daniela Merricka, též Barvův Syndrom) je spánková porucha zvýšené spavosti. Postižený člověk (narkoleptik) upadá během dne náhle do spánku. Tato ospalost se nedá vůlí potlačit, takže člověku velmi komplikuje běžný život. Postižení mohou trpět halucinacemi (například utkvělou představou, že již udělali něco, co udělat měli, i když opak je pravdou) a prožít i spánkovou obrnu.

Narkolepsie je dědičná a existují důkazy pro to, že sklon k této chorobě zvyšuje určitý gen nebo soubor genů. Projevy narkolepsie lze omezit pomocí léků a správné životosprávy, ale není možné ji zcela vyléčit.

Narkolepsie bývá často spojena i s jinými poruchami spánku, například nespavostí.

Narkolepsie bývá také provázena náhlým „výpadkem“ činnosti svalů. Narkoleptik se v rozrušení (šok, radost, leknutí, smích...) hroutí jako domeček z karet.

Tak a teď víte, co možná mám za závrtné potíže, a proto se mi nesmějte! Protože, co kdyby to byla vážně pravda? 😊 Už mi to vadí a bojím se, že se to může zhoršit... Tak mi, prosím, pomáhejte a já se z toho dostanu 😊

VTIPY

☺ Víte, jak se dá poznat
opravdová přírodní blondýnka již
ve škole?

Když učitelka smaže tabuli, ona
vygumuje sešit...

☺ Pepíček je v parku a jezdí na kole.
A tu najednou volá:

„Mami, já jezdím bez rukouuuuuuu.“

A po chvíli jede zase a křičí:

„Mami já jezdím bez žubůůůůůůů.“

A nemáte ještě ten chleba z minulého týdne ?
Mému Bohouškovi před týdnem moc chutnal.

☺ Tak, děti, vyjmenujte nějaký
živel, říká paní učitelka. Voda,
říká Mařenka. Správně. Hlásí se
Pepíček: Prosím, pivo. Tatínek
říká, že když má pivo, tak je ve
svém živlu.

☺ Přijde Pepíček ze školy a říká: "Mami,
dneska jsem se jediný z celé třídy přihlásil!"
"No to je pěkné," říká maminka, "a na co se
paní učitelka ptala?" "Kdo rozbil okno na
chodbě."

☺ Brunetka potká blondýnu a ptá se jí: "Čus, blončko, kam kráčíš?"

"No na třešně přece."

"Jak to, vždyť je zima?"

Blondýna odpoví: "To nevadí, vzala jsem si rukavice."

☺ Víte, co je vrchol hygieny?
Umývat si ruce v rukavicích, aby vám je nezašpinila voda.

☺ Má to 80 nohou a tři zuby, co je to?

Domov důchodců.

☺ Co je vrcholem obezity?

Když spadnete ze všech čtyř stran postele najednou.

☺ Jak přesvědčíte blondýnu, aby si Vás vzala?

Řekněte jí, že je těhotná.

☺ Víte co je to sarkasmus?

Když se vás kanibal zeptá, jestli zůstanete na oběd.

☺ Co je největším přáním majitele Trabantu?
Dostat pokutu za překročenou rychlost.

-leni-

Jak se balí holky????

6. třída

V každém věku lidi prožívají lásku. Já se zaměřila na balení holek ve věku od 6 třídy až do devítky. Získala jsem moc zajímavých příběhů a moc jsem se nasmála ☺. Je kolikrát překvapivé, jaký mají na nás holky kluci názor a jak se nás snaží uchvacovat. Čtete dál...

Nejprve jsem si ale vybrala pár šestáků a ptala se jich na názor ohledně „balení“. Tohle jsem se dozvěděla: „Na holku se nesmí moc spěchat, nemusíš s ní začít chodit hned.“ To zní docela rozumně, co? Ale potkala jsem i mnohem lepší kousky ☺ „Na začátek jí stačí pochválit všechno možný a je tvoje.“ Aha, nebo třeba takhle: „Nejlepší je jí provokovat a ona na to časem přijde sama.“ Jasně, starý dobrý *co se škádlívá, to se rádo mívá*... A jak to vidí další generace?

7. třída

Zeptala jsem se jednoho mého spolužáka, sice nevěděl, jak má odpovědět, ale po nějaké chvilce z něj něco málo vylezlo:

„No furt bych za ní chodil, věnoval se jí, chtěl bych být nejlepší přítel, všímá bych si jenom jí a potom bych to risknul a napsal, nebo bych jí řekl: „Miluju tě.“ Osobně si nemyslím, že je dobrý způsob, přijde mi to vlezlý, ale věc názoru!!!

Od jiného kluka jsem zas dostala zcela odlišný názor ☺ : „Na holku se sice musí pomalu, ale flirtovat by si měl s ní co nejdřív, aby jí došlo, že se o ni zajímáš!!! „Rozhodně s ní nechtěj být nejlepší kámoš!!! Potom jí napiš, že je hezká a jestli by o tebe neměla zájem, a nakonec buď bude tvá a když ne, nevěš hlavu, hezkých holek je hodně a ještě hodně bude ☺“

8. třída

Osmáci, to už jsou takoví už větší frajírci, kteří zkouší neustále s děvčaty flirtovat!!! I když někdy se chovají jako malé děti, všichni nejsou stejní a dokážou být i milí!!!

Zeptala jsem se jednoho mého kamaráda, který chodí do 8. třídy, jak on balí holky: „No to máš tak. Holky jsou velmi citlivá stvoření, která si každou vtipnou narážku berou smrtelně vážně a někdy ti to dokonce i neodpustí!!!! Proto když chceš na holku udělat dojem, musíš se k ní chovat mile a nedělat si z ní srandu!“ Aha, něco na tom je....

Výška, věk, vzdálenost,
váha, jsou to jen čísla.....

Ptala jsem se i takových kluků, kteří holku nikdy neměli, a zrovna to je tento případ: „No jelikož jsem holku nikdy neměl, nemůžu posoudit“ Jak to, že si nikdy neměl holku?? „Žádná mě nechtěla, připadal jsem jim prej nechutnej a ošklivej!“ A nevdalo ti to? „Hele ani ne, s holkama jsou jenom starosti...“

Aha, tak ten asi ještě neví, že láska je ta nejkrásnější věc na světě...

9. třída

Od devátáků by se dalo předpokládat, že už mají rozum, vždy to tak ale není...posuďte sami ☺

„Jednou jsem takhle šel na angličtinu a přede mnou seděla krásná holka s blondátými vlasy. Byla překrásná a hodně chytrá. Jednou jsme dostávali známky z testu a ona dostala za 1 a já za 5, zeptal jsem se jí, co má za známku a s úsměvem mi odpověděla, že má 1 a mě vyklouzlo a řekl jsem jí: šprtko! Vzápětí jsem dostal takovou facku, že když si na to vzpomenu, bolí mě tvář ještě teď. A od té doby mě šíleně nenáviděla...“

Ou, to si ale zasloužil..., tak bych mu jí vrazila, být na jejím místě ☺

Kousek zpátky do minulosti

Nebudu se tu dlouho rozepisovat o problémech hledání mužské role ve společnosti, bylo o tom napsáno již mnoho. Faktem zůstává, že od dob ženské emancipace v 60. letech se zásadně změnilo postavení žen - k lepšímu. Co však zůstalo nezměněno, byli muži. Jejich role ve společnosti se očividně měnila, ovšem nepřišla žádná reakce, tak jako u žen, žádné "hnutí mužů", které by jim ukázalo jejich roli a místo v nové, moderní společnosti. Tento problém pomalu vyhníval (špatná výchova mladých chlapců, nedostatek kvalitních mužských vzorů) a výsledkem je, že většina současných mužů nežije svůj život, namísto toho žije v přetvářce.

Tak co líbilo?? Já jsem spokojená, plyne z článku hodně ponaučení... i velmi pobaví a vyčaruje úsměv na tváři ☺. Děkuju všem, co se podíleli na příbězích, protože bez jejich ochoty bych těžko něco udělala...

Tak kluci, sbalte do 1. května nějakou tu dívku, a pokud nevíte jak, snad vám tento článek vše prozradí!

Po dosažení určitého věku si zkrátka zvolí jednu z několika standartních masek (dřič, sebevědomý borec, pohodář, citlivý muž, drsňák, dobrák) a poté předstírá, že to je on.

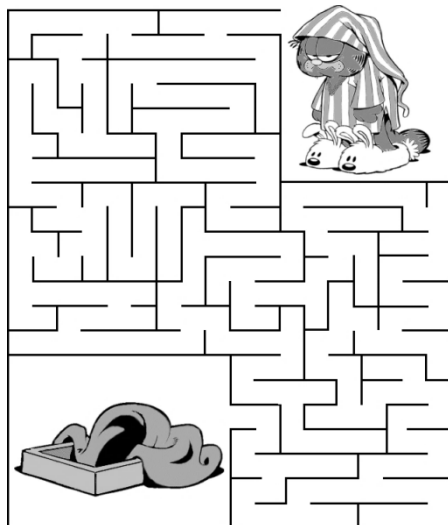
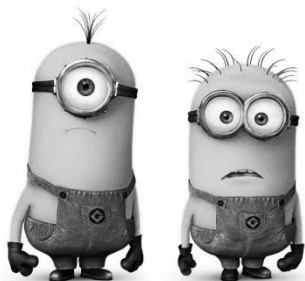

Průlom pak přišel v roce 2005, kdy americký novinář Neil Strauss vydal knihu Hra. Tento holohlavý, nejistý a ne příliš úspěšný chlapík zde popisuje svůj průnik do komunity pickuperů, který mu změnil život. Kniha popisuje jeho vývoj z učebnicového loosera na charismatického člověka, hvězdu pickup nebe, která si dokáže užívat života a žen plnými doušky. Otázkou je, nakolik je kniha přibarvena kvůli čtivosti. Faktem ovšem zůstává, že tento chlapík, který byl do té doby téměř panic, následně okouznil Britney Spears, chodil s Courtney Love nebo si získal přátelství Toma Cruise.

-adfi-

LUSTI

P	E	N	Z	I	O	N	A	R	A	V	P	P
O	A	O	I	S	E	K	E	R	A	E	S	A
L	K	S	L	T	I	M	A	N	Y	D	T	N
K	O	Í	T	R	A	K	T	O	R	O	A	O
O	L	T	A	I	O	M	A	A	C	H	U	Ř
P	O	K	R	E	S	S	L	L	L	C	Í	A
A	T	A	L	O	P	A	T	A	H	Í	K	M
N	O	T	O	M	A	N	U	R	D	O	Ř	A
Á	Č	P	K	O	S	T	K	A	A	U	T	E
K	F	L	A	S	T	R	A	K	A	V	O	Y
T	K	O	T	V	A	N	N	V	E	H	A	L
C	H	A	R	A	R	A	B	O	V	É	I	C

Arabové
 Dalmatin
 Dynamit
 Flastr
 Kalhoty
 Kolotoč
 Kopaná
 Kostka
 Kotva
 Lahev
 Lopata
 Loudal
 Nosítka
 Okres
 Opava
 Ostrava

Otoman
 Panák
 Panorama
 Pastí
 Penzion
 Poklop
 Radar
 Rarach
 Sekera
 Stařík
 Straka
 Talíř
 Traktor
 Tukan
 Varan
 Vedoucí

7				1			4
	2				9		5 6
		4		6		2	
		8	6		1		2
		7				1	
	9		3		8	6	
		5		2		4	
8	4		1				6
	1			8			2

SANITKOU PO PRAZE

Jak jistě většina z vás ví, že naše škola vyhrála soutěž za nejlepší olympijské fandítko a video. Výhrou byl výlet do zimního olympijského parku na Letné v Praze. Na výlet jsme vyjeli hned brzo ráno... a co se tam dělo, se dozvíte, když dočtete tento článek. Vyjelo nás asi čtyřicet jedním autobusem někdy kolem šesté hodiny ranní. Do Prahy jsme se dostali během dvou hodin. Autobus zaparkoval na menším parkovišti vedle parku. Hned jak jsme vystoupili, čekali na nás instruktoři, kteří nás odvedli do velkého stanu, ve kterém byla jídelna, a tam jsme si odložili naše věci. V jídelně se shromáždily všechny třídy, potom co všem rozdělili instruktory, jsme zjistili, že půjdeme na biatlon, bruslení a snowboard.

Všechny nás rozdělili na dvě půlky, jedna šla na biatlon a druhá šla do stanu, kde bylo asi šest x-boxů a stůl na vzdušný hokej. My jsme se samozřejmě vrhli na vzdušný hokej, kde nás drtil pan uč. Demjan, ale přesuneme se radši k tomu biatlonu. Šli jsme na menší plácek s terčí, kde nám dávali bohužel jen laserové pušky, ale kdyby nám dali opravdové pušky, tak by se v McDonaldu naproti neměli zrovna dobře, ale i tak jsme si to užili. Poté co jsme si zastříleli, jsme šli bruslit.

Všichni jsme se přesunuli k menším budkám, kde nám rozdávali brusle. S bruslema jsme se vrhli na led, všechno bylo dobrý, jen pár „malých pádů“. Ale to nejhorší teprve přijde. Když nám dali volno, najel jsem na díru v ledu a spadl jsem. Děsně mě bolela ruka, skoro jsem s ní nemohl hýbat. Odjel jsem k učitelům, kteří mi říkali: „To je jen naražený. To není zlomení....“. No a co se nestalo, zašli jsme do karavanu sanitky pro obvaz na ruku.

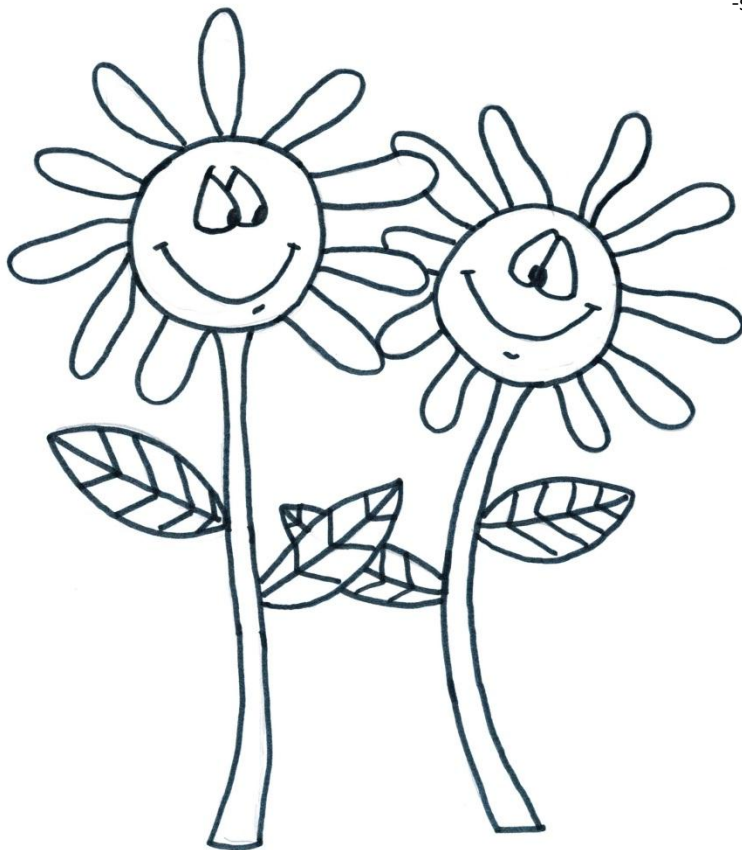
Tam se mě ptali, kde to bolí no a já jim řekl: „Bolí to, když udělám tohle“ a udělal jsem pohyb, kdy se mi ruka prohnula jak v Harry Potterovi. No a bylo to, zavolali sanitku, která mě s panem učitelem Demjanem odvezla do nemocnice. Tam jsme strávili asi hodinu.

Jak jsme vyšli z nemocnice, jeli jsme tramvají. Asi na páté zastávce jsme vystoupili a zbytek cesty jsme šli pěšky. Šli jsme kolem ambasád (i kolem Indické), až jsme došli zpátky do parku. Našli jsme zbytek našich dětí, zrovna když stály před pódiem, kde všichni dostávali „medaile“. Přišel jsem akorát, jakmile nás vyvolali, poslali mě, Barču Lukešovou a Kubu Lachmana nahoru. Na pódiu se mi na dlahu podepsal náš skokan na lyžích Jan Mazoch. Poté, co se všechno rozdalo, jsme jeli zpět před školu, odkud jsme už šli všichni domů.

I když všechno nevyšlo podle mých představ, i tak jsem si to užil. Jo, a abych nezapomněl, co se stalo s tou zlomeninou. To byste vážně nečekali. Po týdnu jsem s tou rukou šel do teplické nemocnice, kde se koukli na rentgen a řekli: „Sice to je trochu nakřivo, ale to se samo srovná.“ A hádejte co, nesrovnalo a dál si to můžete domvslet... ☺

-schpa-

„Dětské slyšení“

V pátek 4. dubna se pět Odvážných s doprovodem paní učitelky Eliášové zúčastnilo „dětského slyšení“ na tepleckém Gymnáziu, které pořádali studenti. Hlavním tématem byla budoucnost Teplic. Akce trvala od 9 do 12 hodin. Odnесли jsme si zajímavou zkušenost a také celkový obrázek, především o dvou hlavních aktérech z politické sféry.

Pak nám byli představeni hosté, kterými byli Jakub Mráček (profesor na Gymnáziu, 'STOP hazardům'), Aleš Perch (ředitel DDM Teplice), Hynek Hanza (náměstek, radní, politik), Jiří Řehák (profesor na Gymnáziu, nezávislý zastupitel {býval v TOP 09}), Dagmar Waicová (ČSSD), Tomáš Jarolím (aktivista, nezávislý zastupitel) a Jindřich Frankenfeld (zástupce klubu 3ožák), který se nakonec ale ani nedostavil.

Akce byla zahájena seznámením s tím, co nás nadcházející dvě hodiny v aule, kde se vše odehrálo, čeká. V přeplněné aule se sešlo několik zástupců základek a středních škol z celých Teplic. Ze začátku jsme měli doplnit podle počtu členů naší skupiny pocitovou mapu, neboli kde se cítíme v Teplicích dobře a kde špatně. Výsledky pro mě dopadly podle očekávání: Trnovany s přehledem nejhůře a nejlépe dopadla Zámecká zahrada a těsně za ní skončila hora Doubravka.

Pan Hanza byl velice sympatický, ovšem podle mě mluvil příliš politicky na to, že to mělo být „dětské slyšení“. Pan Jarolím nepřímo ukazoval na to, že se tu všechno dělá příliš drazě, vracel se do minulosti, ale neudával příliš řešení do budoucnosti.

Zbytek mužského osazenstva měl podle mého názoru asi nejlepší odpovědi a doopravdy se snažili odpovědět přímo a ne co nejvíc to okecávat a stejně bez odpovědi. Paní Waicová, no, o té jsem už předtím toho dost slyšela a nebylo to zrovna jen to nejlepší a právě po tomto osobním setkání se tomu ani nedivím. Celkově měla zvláštní vystupování, neuměla pořádně mluvit, pořád by chtěla absolutně všechno a hlavně byla až zbytečně útočná.

Na začátku měl pan Hanza „menší“ přednášku o tom, co se dále plánuje v Teplicích a o tom, že nejsme zadlužené město. Poté dostala slovo paní Waicová a po prvních pěti minutách jejího proslovu jsem myslela, že vstanu a odejdu. Její názory mě postupem času čím dál tím víc iritovaly a to, že toho vydržím hodně. Všechny ale dorazilo to, když prohlásila, že nemáme kam dát naše prarodiče, protože v Teplicích nejsou pro ně žádné DĚTSKÉ domovy. Jako vážně? Jasně, přemek, ale blbej.

TEPLICE

Pak přišly na řadu dotazy nás, dětí. Z celkem asi 12 skupinek jsme se stihli zeptat jen na 5 otázek a to bylo vše. Naštěstí se dostalo i na nás, kdy se odvážný Dominik Navara (9. B) zeptal na to, co chtějí dělat s kriminalitou především v Trnovanech. A hádáte správně, odpovědi jsme se nedočkali. Během tohoto dotazu jsme zjistili jen to, že náš kamerový systém patří mezi nejstarší v republice a také to, že paní Waicová se také bojí vycházet ven, ale nic s tím udělat nemůže.

Padly také dotazy ohledně cyklistů a cyklostezek, kdy jsme se dozvěděli od pana Řeháka, že se plánuje. A pokud jsem ho pochopila dobře, tak by měla vést

Štúrovou ulicí v Trnovanech směrem na Modlany. Teď už jen konkrétně k jednotlivým plánům, problémům a budovám, o kterých tam byla řeč. Stejně tak jako kamerový systém, tak i naše Aquacentrum je jedno z nejstarších v naší republice a jeho rekonstrukce by se vyšplhala až k 30 milionům. Co s opuštěnými budovami, opravou střechy budovy vlakového nádraží či Imperátorem? Tak s tímhle nemohou zástupci Teplic udělat nic, jelikož všechny tyto prostory jsou v soukromém vlastnictví a majitelé s tím neudělají asi ještě hodně dlouho nic. Do budoucna plánují opravit budovu pod Obchodní akademií v Mlýnské ulici a také „převychovat“ lidi, co chodí po parcích a odhazují tam odpadky nebo si neuklíží po svém pejskovi.

A co si o tom doopravdy myslíme? Všichni jsme se shodli na tom, že to sice dobrá zkušenost byla, ale stejně jsme se toho nic moc nedozvěděli. Žádná odpověď, žádné východisko, žádný pořádný plán do budoucna, téměř vše se vracelo v téhle diskuzi do minulosti a nic, ale opravdu nic se netýkalo naší přítomnosti. A ptáte se, jak to bylo zábavné? Tak na to vám odpovím jen tak, že jsme si tam snad celou dobu všichni psali a docela se i divím, že jsme tam nezačali hrát piškvorky. Ještě něco, každé pondělí je zasedání školního parlamentu v DDM. ☺

- kamu-

Velikonoční lat'ka

Velikonoční lat'ka se konala 16.4. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích- mladší žákyně, mladší žáci, starší žákyně a starší žáci.

Mladší žákyně:

1. Lukešová Barbora 130 cm, 7.C
2. Adltová Nikol 120 cm, 6.A
3. Nováková Tereza 115 cm, 7.C
4. Kopnická Anna 115 cm, 6.C
5. Nováková Kristýna 115 cm, 7.A
6. Chmelová Adéla 115 cm, 6.C
7. Bitalová Vladislava 100 cm, 7.B
8. Fišerová Adéla 95 cm, 7.A
9. Karlíková Lucie NPP 7.B

Mladší žáci:

1. Adam Karel 145 cm, 7.B
2. Vopat Filip 130 cm, 7.C
3. Jelínek Jiří 130 cm, 7.A
4. Rollinger Radek 130 cm, 6.C
5. Hamet Jan 125 cm, 6.B
- 6.-7. Bužo Christian 125 cm, 6.A
Jungman Jiří 125 cm, 7.C
- 8.-9. Formánek Šimon 125 cm, 6.B
David Alex 125cm, 7.A
10. Galyáš Robert 120 cm, 6.A
11. Sláma Petr 120 cm, 7.B
12. Sukdolák Martin 120 cm, 6.C

Starší žáci:

1. Popp Přemysl **165 cm**, 9.B
2. Šimeček Michal 155 cm, 9.C
3. Švejda Zdeněk 155 cm, 9.C
4. Blažek Tomáš 145 cm, 8.C
5. Matkovič Jakub 145 cm, 8.C

Starší žákyně:

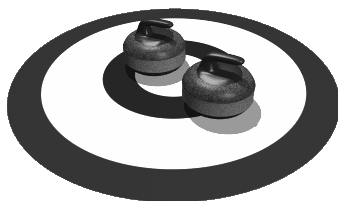
1. Hamsová Veronika 135 cm, 8.C
- 2.-4. Lejčková Nicola 125 cm, 8.C
Perglová Kristýna 125 cm, 9.B
Strapačová Adriana 125 cm, 9.A
5. Hellerová Veronika 125 cm, 9.B
6. Doová Sára 120 cm, 8.B
7. Fišerová Kateřina 115 cm, 8.B
- 8.-9. Neguczová Tereza 110 cm, 9.C
Hotáryová Andrea 110 cm, 8.A
10. Egermaierová Kamila 110 cm, 9.C
11. Pazderová Sabina 105 cm, 8.A
12. Schafranová Anna 100 cm, 9.A

6. Hamsa Stanislav 140 cm, 9.B
7. Keliš Jaroslav 135 cm, 8.B
8. Soukup Matěj 130 cm, 8.A
9. Kulhavý Ondřej 130 cm, 8.B
10. Voch Daniel 130 cm, 9.A
11. Strkáč Martin 115 cm, 8.A
12. Klačan Dominik NPP, 9.A

Curling

Prostředek zadního kruhu na parketách v EDISOŇÁCKÉ tělocvičně, tam začal osudový curling na OH EDI 2014. Tento sport byl zvláštní hlavně proto, že ho nikdo předtím nezkoušel. Samozřejmě jsme nepolili tělocvičnu vodou a nekoupili „mrazák“ pro autentičnost. Jen jsme zneužili stojany na tyče (používají se na slalom), co nahradily kameny, a podlaha zůstala stejně pěkně naleštěná, jako třeba na basket a florbal.

Žáci druhého stupně se rozdělili do dvou kategorií – 6. -7. třídy a 8. – 9. třídy. S tím, že každá třída měla svůj čtyřčlenný neměnný tým. Soutěž probíhala po celou dobu ZOH v Soči 2014. Když se dohrála všechna napínavá kola, znali jsme ty nejlepší z žáků - 6. C a 9. C. Tyto třídy se za odměnu měli utkat s elitními týmy „Tělocvikářů“ a „Jazykářů“ v curlingové exhibici. Shodou náhod jsem se dostala na tajný trénink učitelů a mohla tak i se svými spoluhráči omrknout jejich taktiku.

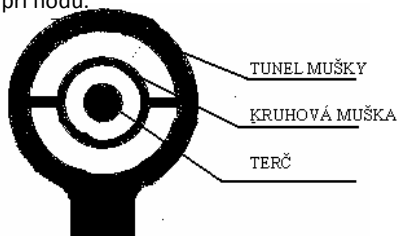
Jejich taktika se odvíjela od dané situace, ostatně tak jako každá taktika u curlingu. Ovšem nejlepší taktika je vždy dělat, že to neumíte a pak zasáhnout v nejslabší chvíli. I tato taktika se objevila a nejen z naší (9. C) strany. Teď, s klidným srdcem, mohu říct, že nám se vyplatila nejvíce. Když jsme se utkali s šestákama, pěkně jsme jim to nandali. Jenže s Jazykáři se nám to už tak dobře nevyvedlo.

Prohráli jsme o pouhý jeden bod a dost nás to našťvalo, ale za to s tělocvikáři jsme si to vynahradili a byla to brnkačka. Hlavně to ale byla pro nás, i pro 6. C, příjemná odměna a zpestření soutěže. Všechna utkání provázela příjemná nálada a přátelské sportovní chování. A kvůli tomu se přece soutěžilo, pro zábavu, radost, smích. Děkujeme a gratulujeme všem zúčastněným, i pořadatelům. Sláva vítězům, čest poraženým! Už teď se těšíme na další akce.

Biatlon

Biatlon?! Jako sníh? Běžky a střelba z pušky? Teď na „jaře“?! Ne ne, trochu jinak. Tento, pro někoho děsivý zážitek, se konal na hřišti Edisonky. Ano, tam se odehrál celý jarní biatlon. Ale žádné běžky děti nepotřebovali, jen kecky a pevnou ruku při hodu.

Z každé třídy se edisoňáckého biatlonu zúčastnilo 6 lidí (rozhodčí u přidělené třídy, chytač a běžci). Náplní biatlonu bylo celkem 20 koleček, kdy každý z běžců nejprve musel doběhnout na stanoviště, hodit svému chytači ringo kroužky, které se chytaly na kolík, a doběhnout zpět k týmu, kde předal štafetu dalšímu.

Kolik ringo kroužků spadlo na zem a ne chytačovi na tyč, tolik musel běžec uběhnout trestných koleček. Rozhodčí své přidělené třídy počítal trestná kolečka a sledoval, zda každý závodník dělá vše, jak má. Pěkná fuška, to vám povím. Druhý stupeň byl, stejně jako při curlingu, rozdělen na dvě kategorie: 6. – 7. třídy, 8. – 9. třídy. První kategorii vyhrála 7. C. Druhou kategorii vyhráli biatlonisté z 8. C.

Ale důležitější je pochválit všechny zúčastněné, co běhali do roztrhání těla. Nakonec je to snad i bavilo! Každopádně si teď všichni velmi dobře uvědomují, co všechno musí prožívat ti skuteční biatlonisté! Moc všem blahopřejeme za skvělé výkony a doufáme, že na biatlon už nikdy nezapomenou a nezanevrou! ☺

-kamu-
-fofo-

MINI PŘÍBĚH

Každý z nás je jiný, rozdílný, v něčem jedinečný. Řekla si Vanessa. Proč nemůže být všechno tak jednoduché, jako ve filmech. Protrpěla jsem si toho spoustu, rodiče se rozvedli, musela jsem se stěhovat z místa na místo, protože máma se mi pořád stěhovala kvůli práci, už mě to nebavilo, proto jsem se začala chovat, dá se říci, jako rebel. Odmlouvání, hádání se s učiteli, i můj vzhled se nepatrně změnil: z růžových šatiček jsem vylezla, vzala si černé džíny, černé triko, kabát, náramky s ostrými pyramidami, oči si namalovala jako Emo, k tomu přibýly nějaké ty poznámky za útěk ze školy, porušování školního řádu, začalo mi hrozit vyhození ze školy.

Tak si pan ředitel Krahor zavolal moje rodiče do školy. POHROMA. Ne aby se moji rodiče chovali jako rodiče, oni se ještě před ním začali hádat jako malé děti, musela jsem odtamtud jít pryč. Když přišla máma domu, bouchla dveřmi, vešla do mého pokoje a řekla: „Půjdeš na vojenskou školu, je mi jedno, jestli tam nechceš, s tebou už se nedá nic dělat.“ Sklopila jsem hlavu a začala potichu protestovat, když mě tam máma poslala, pořádně jsem se rozhlédla a řekla: „Jako tenhle tábor je mojí novou školou? Jako fakt? Máma mě ani víc už potrestat nemohla.“ Ale její trest jsem musela přijmout s nosem nahoru a celou školu dodělat.

Můj život se změnil od A až po Z. A jsem celkem ráda, že to tak dopadlo. Jsem šťastná, že jsem se změnila, konečně mě všichni berou takovou, jakou jsem. A neberou mě za tu malou neviditelnou nulu. Většina mého těla se změnila vzhledově, malinko i chováním, někdy je potřeba vystrčit růžky a ukázat, kdo je tu pán.

Mistrovství České republiky

ve Futsale

2014

BRNO

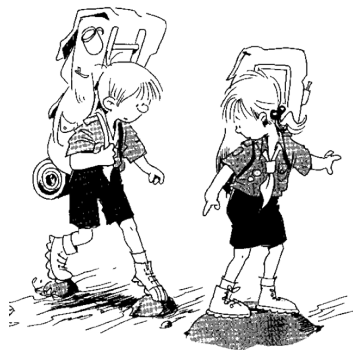

Po zakončení přijímaček jsme si naplánovali výlet, který je zásluhou našich starších, ale i mladších fotbalistů. Náš výlet směřoval do dalekých moravských krajín, a to přímo do jeho srdce - Brna. Odpoledne, když vylezlo slunce nejvýše, jsme nastoupili do našeho pojízdného skleníku a vyrazili vstříc našim osudům. Osudům? Ano, i u nás v zapařeném skleníku, se našlo několik lidí, co nedočkavě očekávali zprávy od středních škol, které vždycky vyslaly zprávu o tom, že musí zveřejnění výsledků odložit, skrze společnost SCIO, která nezvládla opravit veškeré testy do smlouvaného času. Jistě si to umíte živě představit, ne? Spařená zelenina, co neví, jestli se další rok zasadí do kvalitní půdy. I tak by se mohly popsat naše pocity. Samozřejmě větší část osazenstva skleníku měla své jisté v AGC, ale to je jiný příběh. Kupodivu, i když v autobuse bylo čtyřicet kluků a pouze dvě holky, panovala přátelská a povznešená nálada. Kolem osmé večerní na většinu z nás přišla nálada a la nevím, co mám dělat a tak půjdu dělat všechno. Začalo to šeptáním "fotbalových" výkřiků (doporučuji zažít, krása) a skončilo to hromadným díváním na fotbal. Když jsme dojeli na naši vojenskou ubytovnu, nestačili jsme divit. Kolem nás pobíhali vojáci a pár zadumaných intráků. Získali jsme pokoje ve dvou patrech a naši fotbalisté byli velmi daleko od dámské části našeho skupenství, ale to jsme si vyřešili po svém.

Pokoje byly zařízené obyčejně, ale mnoho z nás to komentovali slovy, že je to jako za komunistů. Po prohlídce pokojů a zlidštění (zelenina ve skleníku) jsem se vydala ještě s Kamilou Egermaierovou (9.C) na návštěvu pokoje, kde probíhal "tajný hororový dýchánek". Řekla bych, že to byl docela silný zážitek, přece jen naši deváťáci už mají víc jak ten metr sedmdesát a když se někteří z nich lekali, bylo to udivující, ale nemůžu říct, že bych se nelekala taky. Já osobně jsem se ale nejvíc lekla, když se otevřely dveře do pokoje a v nich stála paní učitelka Frontzová a vyvalovala na nás oči, že tam máme takový sněm. Jedno vedlo k druhému a najednou se tam objevili i trenéři a ti nám dali tři minuty k dobru. Takže se vlastně nic nestalo. Pánové se vyspínali do růžova.

Hned ráno jsme nastoupili do skleníku, který byl zahřátý tak o 2 stupně více, ale uklidňovala nás myšlenka, že je to jen kousek. Jenže z kousku se stala velká neznámá, když jsme narazili na objížďku a podle paní učitelky Frontzové, tedy vlastně navigace, to mělo být cca 200 m od místa, kde jsme opustili skleník. Tak jsme tedy vyšli. Kluci si samozřejmě neodpustili narážku na zkratky paní učitelky (většinou je musíte vynásobit 10, abyste získali pravdu). Občas se stane, že se paní učitelka sekne nejen s délkou trasy, ale i se směrem. Tohle nebyla výjimka, ale zapříčinila to taky navigace.

Když jsme uznali, že jsme se ztratili, vytáhl mobil Zdeněk Švejda a našel náš cíl, jenže to už si trenéři a paní učitelka rozmysleli procházku a zavolali na pomoc skleník, který nás konečně odvezl na to správné místo. Hala, která byla ohništěm děje, se nesla ve starším, ale zachovalém stavu a vítala nás se zavřenou náručí. Proč se zavřenou? Na to, že to bylo mistrovství ČR, tak nebylo žádné uvítání týmů a ani žádný nástup, kde by všem i fanouškům prozradili chod celého turnaje. Mistrovství započalo nakopnutím do míče mladších žáků a musím uznat, bylo se na co dívat. Hra sice postrádala rychlost, jakou mají starší ročníky, ale technika je naprosto krásná a když si uvědomíte, že ti chlapci měří sotva 150 cm, byla hra i tvrdá.

Náš první zápas mladších odstartoval lehkým oťukáváním, které ale vyvrcholilo v palbu. Pánové a dámy, jak jinak to mohlo skončit, než tvrdým rozsekáním 11:0 pro nás. Další náš zápas, ale tentokrát starších, byl velmi traumatizující. Málem mi vyskočilo srdce, když jsem viděla jejich soupeře, co spíš vypadali, jako jejich otcové, co je měli v patnácti. Naším klukům sotva raší vousy a v protějším týmu, každý hrdě nosí plnovous. Bohužel nejenže byli napřed v mužnosti, ale také jejich fotbal byl proti tomu našemu jiný, jejich tým neměl slabý článek a dobře se doplňoval navzájem. Zezačátku to vypadalo nadějně, jelikož jsme vystřelili první gól, ale za nedlouho nás dohnali a to se zopakovalo. Když byl stav 2:2, bylo ještě spoustu času, ale štěstěna si odskočila

a vystřídala ji smůla. Náhle nám do brány spadl gól a chvíli po něm další, ale nejhorší je, že jsme měli nejméně tři akce, které se nám nepodařilo proměnit. Nemyslím si, že tým "chlapů" byl neporazitelný, ale chtělo by to asi lepší taktiku. Těsně před koncem se nám zranil hráč, co nás předtím chtěl vést k hale - Zdeněk Švejda (9.C). Zdenkovi se zvrtnul kotník a okamžitě byl nahrazen jiným hráčem, ale ani v takovémto složení se nám nepodařil zázrak a my si podepsali ortel.

Další zápas se také týkal našich starších kluků a byl velmi podobný zápasu mladších. Oťukávání a palba. Naši soupeři se sice snažili, ale jakmile se skóre vyšplhalo na 0:4, bylo jasné, kdo je v tuto chvíli králem hřiště. Tak to šlo furt, ale zvrat nastal těsně před koncem, kdy byl faulovaný náš hráč a ten dotýčný soupeř, co fauloval, tvrdil rozhodčímu, že ne. Do této situace se přidal Daniel Weber, který se okamžitě svého spoluhráče zastal a povzbudivě ho pohladil po zádech, ať odejde dál od faulujícího. Na to se Dan začal hádat se soupeřem, až jsem si chvílemi myslela, že uvidím rvačku v přímém přenosu, ale nakonec do situace přišel i Koky a stoupl si mezi ně. Když se od sebe plouzivou chůzí vzdálili, mohlo se pokračovat ve hře a teď pointa toho, že vám tady povídám o bitce, co se neuskutečnila, zjednodušeně soupeři se nabudili a dali nám jeden gól. Byl to jejich první a i poslední. Konečný výsledek byl 10:1. Poslední zápas byl zasvěcen našim mladším fotbalistům a asi vás nepřekvapí, když vám povím, že se opět naše štěstěna rozhodla odejít. Kluci bojovali, ale byl to stejný scénář, jako u velkých. Dva góly a mnoho neproměněných šancí. Opět se mohu tázat. Pomohla by jiná taktika? Nevím a už to asi nezjistíme, jenom doufám, že naši trenéři se nechali inspirovat taktickými tahy soupeřů, abychom mohli za rok sklidit úspěch.

Závěr turnaje byl obyčejný, nečekejte žádné fanfáry, ale alespoň nějaký byl a nedopadlo to s ním jako se začátkem. Rozdaly se poháry, medaile a další ocenění a my jsme za mladší žáky získali druhé místo a za starší třetí. Ani jeden náš tým nebyl spokojený se svým umístěním, ale zachovali se jako tým a posbírali všechnu svou zbylou dobrou náladu a hrdě odkráčeli do autobusu (se skleníkovým efektem) a zaujali své oblíbené pozice a usnuli, jako mimina. Tedy jen do chvíle než jsme zastavili u motorestu na jídlo a oni doplnili energii. Když jsme se po náloži plné cukrů a tuků navrátili do autobusu, který náhle nebyl přehřátý od vedra, ale pěkně studený od deště, bylo už kolem páté a my se konečně někam hnuli, jelikož jsme těsně před Prahou chytli obrovskou zácpu, která se šourala, a náš pohyb byl jeden kilometr za deset minut.

Všichni jsme nadšeně uvítali rychlou jízdu, která vrcholila opět jako na cestě tam, hlasitým řvaním fotbalových výkřiků a poděkování všem, co vyjeli s kluky reprezentovat naši školu. Když pánové rázně poděkovali, všichni jsme začali posuzovat chyby, které jsme sledovali ze záznamu kamery, co pořídila paní učitelka a nakonec jsme si hráli na škatulata batulata, hejbejte se. Každý si zkusil sedět s každým a každý s každým vyměnil pár slov. Nádherná akce, která skončila v sedm večer vjezdem do Teplic, a každý z nás si šel svou vlastní cestou. Z toho, co jsem v Brně viděla, musím uznat, že náš mladší tým převezme roli starších s nadhledem a vím, že další rok ten titul mistrů republiky přivezou.

OD desíti

K pěti

Úmyslně jsem si vybrala jarní prázdniny k sepsání tohoto článku, se kterým přichází obrovské prozření, ve které jsem doufala, že nedojde a já bych mohla nadále žít v naivitě, že dokážu napsat pozitivní článek, co nebude plný lží. Ano až tak budu k vám všem upřímná. Jsem tady už posledním rokem a nemám, co ztratit už nikdy se s nimi nesejdu v jedné třídě v takovém to složení a za těchto podmínek. Nevím, jestli je to fotballem anebo pubertou, ale to můžete posoudit vy sami. Zkusím vám přiblížit můj život před sportovkou a s ní a jak se říká, šlo to do desíti k pěti.

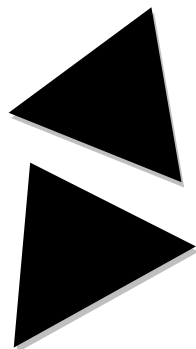
1.A aneb útěk

Můj akční plán nejit do školy bohužel selhal. K zápisu jsem šla na ZŠ Metelkovo náměstí, kde jsem zarytě mlčela a odmítala odpovídat na otázky s malinkou nadějí, že se vrátím pěkně do školky a budu si hrát s panenkami a nikdo mě nebude otravovat tím, jak vypadá trojúhelník, nebo která ruka je pravá, ale tak trochu mi to nevyšlo a já do školy nakonec šla, ale ne na jazykovku, nýbrž na sportovku. Když jsem já nastupovala do první třídy, sportovky byly teprve až od šesté třídy, což bylo velmi daleko od mé první. Toto jsou věci, co jsem si z té doby zapamatovala, jinak už mám v hlavě docela pusto, ale ještě jedna věc mi utkvěla v paměti a to byla má usměvavá a velmi vstřícná paní učitelka Eklová, kterou jsem mohla nazývat třídní učitelkou jen jeden rok, protože pak odešla nebo tak něco.

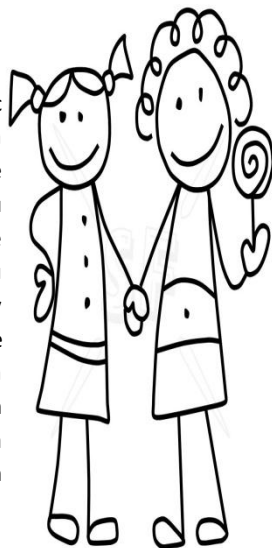
2.B Zásadní zkušenost

Když započal druhý rok mé školní kariéry, tak jsem nestačila koukat, co je to za třídu. Proč? Najednou tam byli úplně jiné lidé než v té první (moje třída se rozdělila mezi ostatní), ale to mi až tak nevadilo, jelikož tam byl i Dominik Navara (9. B), který se mi na první pohled zalíbil, ehm líbil se mi asi týden, protože do mého hledáčku se nečekaně dostal Dan Weber (9. C), se kterým jsem to dala dohromady a s Danem jsem prožila první pusu, kterou většina dětí měla za sebou už ve školce. Do dneška se tomu směju, protože představa já a Dan, je fakt divná. Samozřejmě jsem ve druhé třídě prožila i milostný trojúhelník, kde se objevil právě Dan a Luboš Uhlíř (9. B), nemám ani ponětí, jak to dopadlo.

3.B Kamarádka

Po žhavé druhé třídě jsem si myslela, že mě už v životě nic nepřekvapí, ale to jsem se dost sekla, co? Ve třetí jsem našla konečně suprovou kamarádku, předtím jsem se bavila převážně s kluky, ale k věci, ta kamarádka byla Káťa Mullerová (9.B), se kterou jsem si velmi dobře rozuměla a bylo to takové to klasické dětské přátelství, což znamená, že bylo velmi křehké a díky mému rozhodnutí, ke kterému se dostanu, se rozbilo na cucky a prakticky z něj nezbylo nic. To rozhodnutí vlastně ovlivnilo celý můj život. Ve chvíli, kdy padla otázka „Kdo chce jít do sportovní třídy“ moje ruka vystřelila smrtící rychlostí do vzduchu. S naléhavým pohledem jsem se dívala na Kátu a modlila se, ať taky zvedne ruku, ale Káťa rezolutně zakroutila hlavou, že NE. Co se dá dělat, a s hrdostí jsem vstoupila do jámy Ivové.

4.C Jáma Ivová

Hned jak jsem vkročila do třídy paní učitelky Tomsové, pohltila mě fotbalová atmosféra. Jeden čas jsem zkoušela hrát fotbal a to znamená jeden trénink a nikdy více, a i proto si kluci získali malý respekt, i když jsem jim to nikdy neřekla a teď už ani neřeknu. Byla jsem plná energie od těch kluků, co vehementně trénují a věří jeden v druhého. Možná, že to, jak vzorně následují své sny, ve mně budilo potřebu jim pomoci, anebo to způsobovalo jen to, že jsem je všechny měla do výše hrudníku. Samu sebe jsem povýšila do role leadera, která se mi líbila a zůstala mi dlouho, jen se změnil její název („máma“, kapitán a „nedělej chytrou“). Ve čtvrtý jsem neudělala jenom jeden zásadní krok, ale rovnou tři. Přestala jsem závodně plavat (díky čemu jsem se vlastně do sportovkyň dostala) a poznala jsem jednoho úžasného kluka, který mi dal nevědomky do života hodně, i když možná i vědomě.

Ten kluk nemohl být nikdo jiný, než Martin Císař (9. C), se kterým jsem i ve čtvrté seděla a naše lavice ožívala při každé hodině. S Mácou jsme si dost často o hodinách zpěvovali a řešili jsme spolu dokonce i fotbalová utkání, kdy já jsem přikyvovala a dělala, že vím, co znamená ofsajd a břevno (teď už to vím). Na tyhle okamžiky ráda vzpomínám a ještě dlouho na ně vzpomínat budu.

5.C Úprava režimu

Do páté třídy jsem se těšila, a to dokonce i když jsem vlastně už neměla sedět s Mácou, ale sedla jsem si s Terkou Neguczovou (9.C), se kterou jsem si strašně rozuměla a celkově to s ní bylo fajn, ale to by jsem nesměly být upovídané a neřešit všechno okolo jen výuku ne. Byly jsme rozsazeny. Skočilo to, ale dobře, protože jsem nakonec seděla se stejně ne-li upovídanějším sousedem a byl za opět Máca.

Ten osud nás chtěl mít v jedné lavici, co dodat? Asi díky. S pátou třídou přišla i nová láska. Myslím, že Vás opět překvapí, kdo pak byl mým vyvoleným a předem říkám, že mě to překvapuje taky. Mou třetí a poslední naplněnou školní láskou byl Jakub Matkovič (8.C). Díky němu jsem zjistila, že mít tzv. „kluka“ je na nic. Nic proti tobě, Kubo, ale otevřel jsi mi oči, ale já si je zavřela a nastavila jsem si je na režim „dej všechny dohromady“. Tenhle režim mě dlouho nebavil a tak jsem ho krapet upravila a to na „vím všechno i to, co vy ne“. Zjednodušeně jsem se stala drbnou a to opravdu velkou. Díky bohu tahle doba je pryč. Sice vím hodně věcí, ale nemám potřebu je rozšiřovat.

6.C Druhý stupeň

Konečně jsme se dostali přes první stupeň a dovalili jsme se do druhého už vyššího levelu. Zase se ale změnilo osazenstvo a řekla bych, že dost rapidně. Z osmi holek zbylo pět a z šestnácti kluků bylo dvacet. Naším dalším průvodcem se stala paní učitelka Miroslava Frontzová, která je známá svou akčností a dobromyslností. V šestce mi to tak nepřišlo, ale to jak jsme se změnili, časem vzalo za své, zasloužila by si lepší třídu. Něco pozitivního na tom to roce? Samozřejmě bylo spoustu pozitivních věcí, ale já si vzpomínám jen na pár. Například jsem vydržela sedět celý jeden rok s Terkou v jedné lavici i bez toho, aby nás rozsadily. Taky ráda vzpomínám na kluky v šestce, a vždy je mi do smíchu. Otýlé tváře, výška stále k mému hrudníku, roztomilý kukuč s jemnou rošťáčkou jiskrou, kdo by řek, že ani těmhle se nevyhne puberta a proběhnou tak velké změny.

7.C Rozjezd

V sedmé třídě jsme jako celek prožívali velkou sdílenou radost z vítězství na mistrovství České republiky ve futsalu, kde jsme byli první! Jako třída jsme jeli i s našimi fotbalisty do Brna, kde se hrálo velké finále a dodnes si pamatuji tu nervozitu, co panovala na tribuně, když kluci hráli rozhodující zápas. V tu chvíli se mi vrátili pocity ze čtvrté třídy, kdy jsem na ně byla opravdu hrdá. Po návratu domu kluky uvítal zasloužený transparent „Vítejte hrdinové“, vím, že mnoho lidí je nespokojených s tím, jak naše škola bere na váhu sportovní úspěchy a jiné a já k nim taky patřím, ale tahle pochvala byla zasloužená.

Zanedlouho přišel jeden náš větší průšvih a to bylo, jak by řekli kluci díky „vypůjčenému“ kabelu z učebny fyziky, který Vojta Zárybnický (9.C) zapojil oběma konci do elektrické zásuvky a vyhodil pojistky v celé škole. Naštěstí jenom pojistky a ne sebe. Další perlička se stala konkrétně mně a byla dost nepříjemná. Kluci někam odjízďeli a my jsme s holkama na ně koukaly z dokořán otevřeného okna a já se o něj „šikovně“ opřela a ono udělalo „PRÁSK!“. Naštěstí byla v plánu rekonstrukce.

Jo, a abych nezapomněla, stalo se mi i něco horšího. Byl školní předvánoční čas a byla to taková ta klasika, žáci přinesou cukroví a dají si dárečky.

Jenže my jsme byly taková velká patra, že jsme po těchto ceremoniích usedli do velkého kruhu a s tím, že jsme seděli i na poličkách (mají sloužit na sportovní tašky) no a jednomu mému spolužákovi zbylo cukroví. Jeho maminka je jednoduše moc šikovná, a když ohlásil zbytek cukroví, tak mě nenapadlo nic lepšího než si stoupnout na tu poličku, abych dostala cukroví. Samozřejmě polička udělala BUM a třída udělala HAHAAHA a já jsem se taky smála.

8.C Puberta aneb držte se

Očekávala jsem, že se navrátím do třídy už trochu rozumných lidí, ale to jsem se spletla. Třída, kterou jsem vám představila v horních rádcích, není a nevrátí se. Ze svých zkušeností můžu říct, že teď přišla ta část, kdy jdeme ke dnu. Zasedla jsem jako každý rok do stejné lavice opět s Mácou, který mě držel většinou v dobré náladě, a koukala jsem na ty kluky, co měli být mými spolužáky. Kluci? Prasata. Každý nebyl takovej, ale postupem času jsem viděla věci, co vidět znova nepotřebuju. Křídová válka byla na denním pořádku, svačina ze vzduchu na obličej také a hraní čáry? Prosim vás, to bylo normální. Když přišel někdo k vaší lavici a vzal si váš penál, který použil jako míček a druhý jeho „spoluhráč“ vzal židli, jako pátku, tak jste nemohli nic říct a se sklopenýma ušima odejít ven ze třídy, aby se náhodou vaše hlava nestala cílem odpalovače. Neplatilo na ně nic. Žádná pravidla. Mohl přijít kdokoli, ale nikdy tomu nešlo zabránit. Učitelky dávno přestali naši třídu řešit poznámkami. Začali rovnou chodit do kanceláře zástupce a pomohlo to?

Co myslíte? V osmičce jsem mnohokrát obhajovala tohle chování, ale jednou se mě někdo zeptal „Proč je obhajuješ? Udělali by oni to samé pro tebe?“ Nad otázkou jsem se zamyslela a na dotyčného tupě civěla. Neznala jsem odpověď. Věděla jsem, že někteří ano, ale já je obhajovala jako celek.

9.C Beze změn

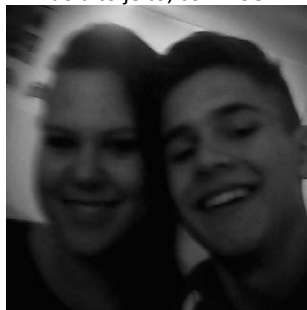
S nechutí jsem se opět vrátila do třídy, i když musím přiznat, že s nadějí, že bude něco jinak. Jo, drobné věci, jako třeba, že jsou už jen čtyři holky a 23 kluků, ale zásadní změny vidět nebyly. Většina kluků mě sice přerostlo a šibalská jiskra se jen prohloubila, ale v plném počtu se naše devítka podobala osmičce. Dlouho mi nedocházelo, že jsem deváták. Proč? Chyběl a chybí nám naprosto respekt od nižších ročníků. Šesták je schopný s vámi mluvit takovým slovníkem, za který by se styděl i dlaždič. Schopnost udržet naši pozornost a naučit nás něco, když většina lidí má své místo na AGC již zahřívané, se u nás na škole stala výzvou. Naši třídu dokáže něco naučit jenom učitel, co má železný nervy a ostrý jazyk a bohužel ani to někdy nestačí.

Vlastně to ani nechápu. Žák si hraje s mobilem, učitel ho napomene, žák se stáhne a je v klidu. Opravdu? Není to spíš: žák si hraje s mobilem. Učitel ho napomene. Žák se začne hádat, že si s mobilem nehraje a započne tak teátr pro celou třídu, která toho rozruchu využije a vytáhne mobil. Když se to stane poprvé je to sranda, ale třikrát za den, to už mě nebaví a ani ten mobil o volné chvíli nevytáhnu, jelikož jsem ho kontrolovala před chvílí.

Slova konce

Tak co myslíte? Je trefné pojmenování tohoto článku? Samozřejmě mi může někdo oponovat, že každá třída má své mouchy a kostlivce ve skříni, ale ta moje vždycky vytáhne něco mnohem děsivějšího. Jediné, co vám ještě musím prozradit, je to, že i na toto chování se dá zvyknout a my si zvykli. Teď vám povím ještě pointu tohoto článku, tedy vyvrcholení, chcete-li. Moje třída je ta nejhorší, nejpraštěnější a nejotravnější, ale nemohu vám tvrdit, že je nemám ráda a že mi nebudou chybět, protože je mám ráda a budou mi chybět. Celý článek byl zaměřený na mou třídu, ale během těch devíti let jsem zažila mnoho i mimo ní. Tento časopis mi změnil život a vězte, že spoustu dalších také. Lyžák, na kterém jsem si celoživotně zničila koleno, ale za to jsem tam poznala úžasné lidi a stálo to i za ten úraz. Přírodovědný kurz, tak ten patří k nejlepším akcím této školy. Všechny školní akce byly a jsou ty nejlepší, řekněte mi, kde jinde než u nás, bude povolené učení kvůli olympiádě? Škola mě naučila, že v češtině nemůžu psát obojetné i/y, v matice nemůžu dělit nulou a když to dokážu, zavolají komisi od NOBELOVKY a na těláku jsem se naučila hrát curling bez ledu. No povězte, kdo tohle může říct z jiné školy? Nikdo a to je to, co EDISONÁKUM dává navrch.

-fofo-

Odcházíme!

Pomalů, ale jistě se mi uzavírá další kapitola mého života a to mé devítileté působení na základce. Mám za úkol Vám celé působení popsat a abych byla upřímná, pamatuji si pořádně jen druhý stupeň, přijde mi, jako by se mi první stupeň úplně vygumoval z hlavy.

Do první třídy jsem se strašně moc těšila, nemohla jsem skoro vůbec dospát. Ovšem jakmile jsem vešla do místnosti plnou neznámých lidí, už jsem z té školy tak nadšená nebyla. Chopila se nás strašně hodná a sympatická paní učitelka Dana Kasnerová, které můžeme být vděční za to, že umíme číst a počítat do 20. Nejvtipnější vzpomínkou bylo asi to, že v naší třídě bylo na začátku 6 Kateřin, co postupně začaly odcházet, ale o tom později.

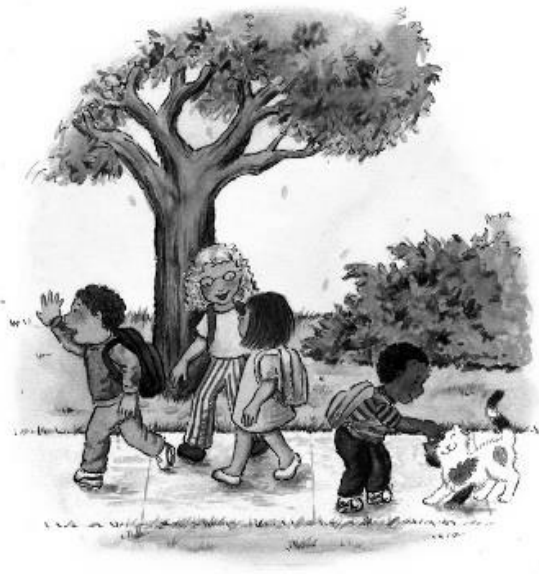
Hned na začátku druhé třídy se toho dost změnilo, z tehdejších 18 dětí nás najednou bylo kolem 24, protože se ze tří tříd staly jen dvě. Vzpomínám si, že na konci právě druhé třídy, jsem se pomalu začala bavit s mou budoucí nejlepší kamarádkou Zuzkou.

Začala třetí třída a hned na začátku, se ze mě a Zuzky staly nejlepší kamarádky, bohužel, ne na dlouho. Získali jsme paní učitelku Tomsovou, kterou jsme měli všichni strašně moc rádi. Také jsme odjeli na týden na školu v přírodě do Žihle, kde jsme se všichni pořádně skamarádili. Přibližně měsíc před koncem přišla otázka „Kdo chce chodit do sportovní třídy?“, která zapříčinila rozpad našeho nejlepšího kamarádství. Zuzka nyní patřila do sportovky a já do „normální“ třídy.

Ve čtvrté třídě jsme také dostali novou třídní paní učitelkou, kterou se stala Jana Tušerová. V druhé polovině jsem zjistila, že se má spolužačka Kačka stěhuje do Litoměřic. Vzpomínám si jen na to, jak jsem jí šla doprovodit dolů a obě jsme brečely. S pátou třídou přišel také můj nápad, který se naštěstí nenaplnil, kdy jsem chtěla odejít na Gymnázium. Do teď netuším, jak mě to mohlo napadnout.

Přišel náš přestup na druhý stupeň, kdy jsme v šesté třídě dostali jako třídní paní učitelku Sailerovou, která to s námi neměla a stále nemá nejjednodušší. Co se týče našeho kolektivu, asi radši bez komentáře. Měli jsme utvořeny dva tábory, kluci a holky a právě tohle se rozhodla paní učitelka změnit, když posadila vždy kluka s holkou. Já měla tu čest sedět s Dominikem N., se kterým jsem se hned znovu skamarádila. Na konci roku jsme měli na výběr mezi dvěma výlety, a nakonec to dopadlo tak, že jsme jeli na oba.

Tím jedním byl Zoopark v Chomutově, kde lilo jako z konve, jakmile jsme už čekali na vlak zpět do Teplic. Nenapadlo nás nic jiného, než vylézt z pod přístřešku na ten déšť jen v tričkách. Tím druhým výletem bylo zdolání Milešovky, kde bylo snad 30°C a my se mohli upéct. Na obou výletech s námi byla i tehdejší 6.A s paní učitelkou Fišerovou.

PODKRUŠNOHORSKÝ
ZOOPARK
CHOMUTOV

Nastala sedmá třída, ve které jsem musela znovu sedět s Dominikem. A právě tento rok, jsem si ve škole užila i svého soukromého ‚kadeřníka‘, jelikož Martina, který seděl za mnou, nenapadlo nic lepšího, než vzít nůžky a začít mi stříhat konečky. Co se týče výletu, dohodli jsme se, že půjdeme na Pravčickou bránu opět spolu s třídou paní učitelky Fišerové a tentokrát i se třídou paní učitelky Turusové. Dole nás čekalo překvapení, protože tam byla třída paní učitelky Eliášové a pana učitele Justa společně s panem učitelem Demjanem.

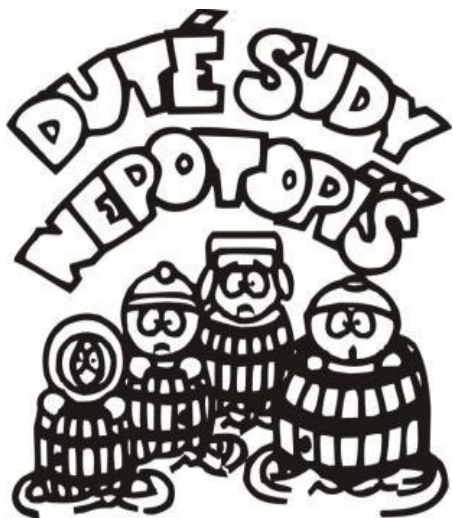
V osmé třídě bylo naprosto normální, pokud jste procházeli okolo naší třídy a viděli jste prolítávat okolo různé předměty počínaje křídami. Na začátku jsme jeli na přírodovědný kurz společně se všemi osmičkami. Naučili jsme se používat buzolu, orientovat se v terénu, zjistit hloubku vody a mnoho dalšího. Viděli jsme třeba Tolštejn nebo cestu ke kostelu, kde se natáčel Máj.

Také jsme si vyzkoušeli orientační běh, kde se téměř všechny skupiny vešli do hodiny a půl, až na jednu, která se nevrátila ani po 3 hodinách. Nebojte, všichni jsme se v pořádku vrátili domů. Ovšem tento rok byl velmi... zajímavý? Dobře, nazvěme to tak. Byla u nás městská policie kvůli trestnímu oznámení, které podala jedna slečna, kterou jmenovat nebudu. Upřímně?

V tu chvíli jsem se za svou třídu i styděla, ale naštěstí je to už za námi a snad jsme všichni vyspěli na tolik, že už se něco takového nikdy nikomu nestane. Na konci jsme nejeli na jeden, ale hned na tři výlety. Prvním byl Vaňovský vodopád v Ústí nad Labem, na kterém jsem bohužel nebyla stejně tak jako na Komárce, ovšem podle ohlasů třídy to byl velmi podařený výlet. Tím posledním výletem byl Aquadrom v Mostě, co si všichni užili, především ve venkovní části areálu a ,vír‘.

Nastala poslední třída (devátá) a s tou také i rozhodování, kam se všichni po základce vydáme. Přihlášky už jsou podány a nyní čekáme jen na přijímací zkoušky. Máme ještě několik měsíců před sebou, takže jsem zvědavá, jak se vyvrbí konec našeho společného roku. Poslední dobou si všichni uvědomujeme, že se už třeba nikdy v takovém složení nemusíme vidět, takže si teď snažíme zpřijemňovat poslední dny. Jo a víte, jak jsem psala o těch 6 Kateřínách? Tak jsem zůstala jediná.

-kamu-

Básmičky

LEDEN, ÚNOR, BŘEZEN,
DUBEN,

ZA KAMNAMA JEŠTĚ
BUDEN.

JAKNILE SE KVĚTEN
OBJEVÍ,

LÁSKU K PŘÍRODĚ
ČLOVĚK PROJEVÍ.

V KVĚTNU UŽ BÝVÁ VELNÍ
TEPLA,

LIDEM LÁSKOU SRDCE
ZINĚKLO.

JE TO LÁSKA K PŘÍRODĚ,

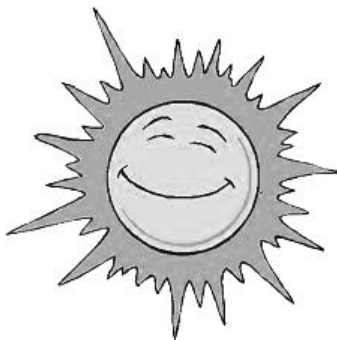
JSME V TOM JAKO RYBY VE
VODĚ.

NA SLUNEČI SE
VYHŘÍVÁME,

ZE ŽIVOTA RADOST
MÁME.

UŽÍVÁME SI TEPLÍČKA,

PŘÍRODA NÁS
ROZHÝČKÁ.

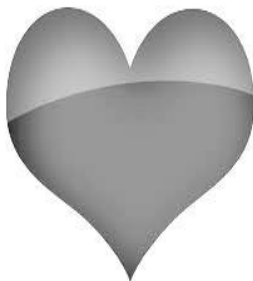

MÁJ JE LÁSKY ČAS,

TO VÍ PŘECE
KAŽDÝ Z NÁS.

O MÁJI UŽ MÁCHA
PSAL,

LÁSKU NIKDY
NEVZDÁVAL

MÁME TAKY JARO,

GOPAK SE TO
STALO?!

VŠECHNO KOLEM
KVETE

A VY NA
PROCHÁZKU
JÁDETE ☺

ZA JARA MŮŽEME
JEZDIT NA KOLE,

NEBO VYBĚHNOUT
AŽ NA POLE.

TAKÉ MŮŽEME
JEZDIT NA
BRUSLÍCH,

NEMUSÍME SE BÁT,
ŽE BY SE VRÁTIL
SNÍH ☺

KVETOU PRVNÍ
PAMPULSKY.

RODÍ SE NÁM
MLADÉ LÁSKY.

KVETOU PRVNÍ
RŮŽIČKY,

MÁME MALÉ
KOČIČKY.

SLUNÍČKO UŽ
PĚKNĚ HŘEJE,

OO OČÍ SE NÁM
Z VÝŠKY SMĚJE.

V KVĚTNU KRÁSNÉ
TEPLO MÁME,

NA SEZÓNŇÍ
SPORTY SE DÁME.

Horoskop

aneb zamysli se

BERAN

21.3.-19.4.

Jednou přece
jen narazíš,
dej si pozor.

BÝK

20.4.-20.5.

Červená je pro
býky výzvou, ty
ale raději
dodržuj odstup.

BLÍŽENCI

21.5.-21.6.

Prázdniny se
blíží, začni
makat, než
bude pozdě.

RAK

22.6.-22.7.

Nevracej se
k starým láskám,
vítej ty nové.

LEV

23.7.-22.8

Nekřič na lidi
kolem sebe,
zkus se také
usmát.

PANNA

23.8.-22.9.

Květen ti
přinese nové
přátelství.

VÁHY

23.9.-22.10.

Nenech si
unést svou
životní šanci.

STŘELEČ

22.11.-21.12.

Trefíš se
tentokrát do
černého?

ŠTÍR

23.10.-21.11.

Nebraň se
pocitům, dej
jim volný
průchod.

KOZOROH

22.12.-19.1.

Neskákej jak
splšená
koza, raději
se uklidni.

VODNÁŘ

20.1.-18.2.

Život ti utíká
mezi prsty jako
voda v řece.
Přidej!

RYBY

19.2.-20.3.

Koukni, kolik
je kolem tebe
krás. Užívej si!

